

eller barnsbörd är i uppenbart behov av understöd”. Nu ter sig detta stadgande ofta som tomma ord. Det synes oss som en angelägen åtgärd att mödrahjälpförordningen, så länge den är i kraft, ges en reell innebörd till barnfamiljernas och de ensamstående mödrarnas fromma.

Med stöd av vad sålunda framhållits anhåller vi,

att riksdagen måtte för budgetåret 1957/58 anvisa ett till 11 miljoner kronor förhöjt anslag för mödrahjälp.

Stockholm den 26 januari 1957

Sigrid Ekendahl

Tyra Löfquist

Mary Holmqvist

Nr 357

Av herr **Ståhl**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till levnadskostnadsundersökning.

I bilaga 7 till statsverkspropositionen (femte huvudtiteln) har departementschefen (s. 23) hemställt att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att till levnadskostnadsundersökning för budgetåret 1957/58 anvisa ett reservationsanslag å 450 000 kronor. Av redogörelsen under denna punkt — (7) 5 s. 16 ff — framgår emellertid icke, i vad mån det är avsett att undersökningen skall omfatta jämväl bostadsposten.

Någon allmän bostadsräkning har icke företagits sedan år 1945 och fjolårets riksdag avslag ett yrkande om en ny sådan undersökning. Av 1950 års bostadsräkning i Stockholm samt en av Stockholms stads statistiska kontor år 1955 utförd bostads- och resevaneundersökning framgår emellertid, att inom bostadsbeståndet i Stockholm under åren 1945—1950 inträtt åtskilliga förändringar bl. a. i fråga om boendetätheten. Dessa utredningar ger också vid handen att ganska betydande skiljaktigheter föreligger mellan inre staden och ytterområdena samt beträffande större och mindre lägenheter i inre och yttre staden. Att stora förändringar beträffande boendetätheten i tätorterna inträtt under denna tidsperiod är självklart med hänsyn till den stora nybyggnadsverksamheten under denna tid. Vilka dessa förändringar är, därom vet man emellertid ingenting.

För att erhålla underlag för en bedömning av förutsättningarna bl. a.

för de åtgärder, som kan vara ägnade att medverka till en avveckling av den alltjämt föreliggande bristsituationen på bostadsmarknaden, skulle det vara av värde om man kunde erhålla uppgifter om boendeförhållanden och förändringar inom lägenheter av olika storlek även på andra orter än Stockholm och detta naturligtvis särskilt i städer och tätorter, där bostadsbrist råder. I anslutning härtill må anmärkas att undersökningarna i Stockholm synes ge vid handen att en utglesning ägt rum och håller på att ske i de inre stadsområdena under det att tendenser till trångboddhet gjort sig gällande inom den nyare bebyggelsen i ytterområdena.

För bedömande av frågan, i vad mån de bostadspolitiska åtgärderna bör tagas under förnyat övervägande även med hänsyn till nu antydda förhållanden, skulle det vara av ett betydande värde, om den förevarande levnadskostnadsundersökningen bleve utvidgad till att avse även införskaffande av uppgifter icke blott om bostadskostnaden utan även om boendeförhållandena med avseende på lägenhets storlek och antal boende på sådant sätt, att man därigenom också finge reda på i detta avseende inträdda förändringar under den senaste tioårsperioden. Det är härvidlag jämväl av vikt att uppgift infordras, huruvida fastigheten i fråga är uppförd före eller efter 1942, detta för att bedöma boendetäthetens utveckling under tioårsperioden i det äldre respektive det nyare fastighetsbeståndet.

Under hänvisning till ovanstående får jag föreslå,

att riksdagen vid behandling av frågan om levnadskostnadsundersökning måtte besluta om undersökning jämväl av boendeförhållandena i enlighet med i denna motion antydda riktlinjer samt för ändamålet anslå det belopp som eventuellt erfordras för en kompletterande undersökning av här angivet slag.

Stockholm den 26 januari 1957

Manne Ståhl
